

Prohlášení Koordinačního výboru – příslušníků zahraničního odboje, Československé obce legionářské, ze dne 24. Dubna 2008.

Co se to v té obci legionářské děje, táží se nejen odbojáři, ale také mnoho lidí z řad veřejnosti. Organizace, která sdružuje lidi, kteří neváhali nasazovat své životy za naši svobodu, organizace, která měla takovou morální kredit. Nyní se hádají, osočují se vzájemně obviňují a urážejí před celou naší veřejností v tisku i v televizi. Rádi bychom se proto pokusili aspoň našim odbojářům vysvětlit o co ve skutečnosti jde.

Republikový výbor Československé obce legionářské (dále jen ČsOL) rozhodl na svém zasedání v červenci roku 2003, vyhovět žádosti Sdružení válečných veteránů ČR (dále jen SV), tedy sdružení bývalých příslušníků zahraničních vojenských misí o jejich začlenění do struktur ČsOL. Jsem zde nucen zdůraznit, že nešlo o začlenění ČsOL do SV, ale naopak. Bylo to logické rozhodnutí, které mělo, mimo jiné, dva hlavní důvody.

1 Členové ČsOL sdružení v regionálních jednotách stárnou. Vstup mladých lidí do těchto jednot bude vítanou pomocí těmto jednotám.

2. ČsOL usiluje o to, aby odchodem jejich členů ze života, nezanikly v zapomenutí tradice ČsOL. Proto již záhy po obnovení své činnosti usilovala o to získat mladé lidi, kteří by se stali po nás šířitele těchto tradic. Vstupem do jednot, by se postupně příslušníci SV seznamovali s legionářskou historií, s jejich vlasteneckými city, pro které neváhali nastavit své životy, s jejich osudy, s myšlením, s jejich idejemi a získali tak předpoklad pro plnění úkolu, který se od nich očekává.

Z toho také vycházely podmínky, za kterých mělo být začlenění SV do struktur ČsOL uskutečněné. SV bude mít v rámci ČsOL stejné postavení jako historické skupiny, ve kterých jsou sdružení členové z různých odbojových složek či útvarů. (Například západní letci, východní letci, bojovníci u Tobruku, 1. Čs. tanková brigáda, 1. Čs armádní sbor atd). Veteráni ČR proto zruší své sdružení, zruší svou registraci na Ministerstvu vnitra a vytvoří historickou skupinu, která bude fungovat v souladu se Stanovami ČsOL.

Další podmínku cituji: „Všem členům SV uložit podat přihlášky za členy ČsOL do jednot, které si sami zvolí (podle bydliště nebo podle toho, která bude komu vyhovovat). Přijetí za člena ČsOL projednají výbory jednot ČsOL. Na základě potvrzených přihlášek, zaslaných sekretariátu ČsOL, budou vystaveny členské průkazy ČsOL“.

Se všemi těmito podmínkami vyslovilo Předsednictvo SV svým dopisem ze dne 8. července 2003 souhlas. (Za sdružení podepsaný předseda MUDr. Budínský)

Začlenění mělo být provedeno tím způsobem, že SV předá ČsOL svou evidenci členů. Členské průkazy SV budou mít stejnou platnost jako průkazy ČsOL. To mělo být jednorázové opatření, které mělo usnadnit technické provedení začlenění. Nikdo ovšem nemohl předpokládat, že tuto formulaci právě členové SV později zneužijí, bez ohledu na to, že se v jiném odstavci jasně říká, jak již shora uvedeno, že se členové SV budou jednotlivě hlásit do jednot a po schválení jejich přihlášky obdrží členský průkaz ČsOL.

Uvedené úkoly tedy SV neplnilo. ČsOL přesto na jejich plnění příliš nenaléhalo. Připravoval se Sněm a členové ČsOL uvítali přijetí nových mladých členů. Na sněmu jim dokonce dali své hlasy a tak bylo do 45 členného Republikového výboru zvoleno 18 členů z řad SV. Odbojáři – členové Republikového výboru ČsOL zvolili dokonce do 13 členného předsednictva 8 příslušníků SV. To vše v dobré víře, že tito noví členové přispějí k posílení organizace ČsOL.

Brzy se však ukázalo, že to nebyly vznešené úkoly, které členy SV do ČsOL přitahovaly. Bylo by zajímavé zalistovat v zápisech z jednání Republikového výboru. Snad ani na jednom nechybělo jednání o

čku ČsOL. Za to se ani na jednom zasedání nehodnotilo co začlenění SV do ČsOL přineslo, jak přispěje ke zkvalitnění práce a to zejména v jednotách, které tvoří pilíře Československé obce legionářské.

Situace pak gradovala v době příprav a průběhu dalšího Sněmu, který se konal v červnu 2007.

Bylo dobrým zvykem, že jednoty se opíraly o pomoc zejména regionálních zastupitelských orgánů, s kterými spolupracovaly. V době před Sněmem, který se konal v roce 2004 však došlo ke zrušení Okresních úřadů a jejich činnost nahradila Krajská hejtmanství. V některých krajích však působily 2 či 3, nebo i 4 jednoty. Bylo by nemyslitelné, aby všichni ti předsedové jednali každý zvlášť s těmito úřady. Proto Republikový výbor správně rozhodl ustanovit Krajské koordinační výbory. Předsedové těchto výborů byli jmenováni Republikovým výborem (nebyli voleni) byli vybráni vesměs (kromě jednoho případu) z řad veteránů ČR. Ti měli pečovat o činnost těch jednot a pomáhat jim v jejich práci. Uplynuly 3 roky. Jen zkuste spočítat kolikrát tito předsedové navštívili jednoty. Myslím, že byste k tomu nepotřebovali prsty ani jedné celé ruky.

Po těch třech letech se však začal připravovat nový Sněm. A teď asi čekáte, že předsedové krajských koordinačních výborů honem uháněli do jednot, aby si získali členy pro volbu za delegáta Sněmu. Nebo že aspoň svolali předsedy jednot, s kterými projednali jejich přípravy na Sněm. Nic takového se nestalo. Ti našli lepší řešení. Z krajských koordinačních výborů si vytvořili vlastní jednoty Sdružení veteránů ČR a tam si získali tolik mandátů pro Sněm kolik potřebovali. Nebylo podstatné, že podle Stanov musí schválit vznik jednoty RV ČsOL. Nebylo podstatné ani to, že se v dohodě o začlenění do ČsOL zavázali rozpustit Sdružení a začlenit se do jednot. No ano, to prý jsou také jednoty. Myslím, že to už ani nepotřebuje další komentáře. Vytvořením vlastních jednot naprosto jednoznačně prokázali, že nechtějí nic mít s členy z řad odbojářů. Na dotaz proč se příslušníci SV nezačlenili do jednot mi odpověděl například současný místopředseda ČsOL bratr Sitta jasně. Prostě nechtějí. Musíme se tedy ptát: Proč tedy chtějí funkcionáři současného vedení ČsOL tak vehementně zůstat v ČsOL, když to jejich členové nechtějí? Jaké mají pro to důvody? Myslím, že odpovídat na tuto otázku je zbytečné. Všichni ji dobře znáte.

Současné vedení ČsOL, které je vlastně jakousi odnoží Sdružení veteránů ČR, tvrdí, že je tu skupinka lidí, která usiluje o ovládnutí ČsOL protože jim jde o funkce. Ale o co jde jim? Tvrdí, že to jsou jediné oni, kteří mohou spasit ČsOL a proto za tuto záchranu tedy bojují. Dobrá, ať tedy bojují. Ale ty nehorázné způsoby bojů bychom od lidí, kteří byli určeni k reprezentaci ČR v zahraničí, nečekali. Že se neštítí bez skrupulí urážet, vymýšlet nehorázné lži a nepravdivě obviňovat ve svém pamfletu lidi, o kterých si myslí, že jsou, vzhledem k svému věku bezbranní.

Ve svém pamfletu, který rozeslali je tolik lži, tolik nehoráznosti, že člověk váhá zda na ně vůbec reagovat. Asi by bylo vhodnější podat žalobu a přinutit je tak, aby jmenovali ty „viníky“. Jít s tím však na veřejnost by znamenalo opět snižovat vážnost ČsOL před veřejností. Zneuctění pověsti ČsOL se jich přece nedotkne. Jim čest ČsOL moc neříká. Cožpak by jinak mohli zavolat policii na funkcionáře, který se souhlasem a klíčem místopředsedy ČsOL vstoupil do místnosti sekretariátu, aby opatřil papír a obálky pro písemný styk se členy? Není dost smutné už i to, že historická skupina armádního sboru si musí opatřit papír pro styk se členy v době, kdy tam nikdo není?

V tisku, před televizními kamerami i ve vašem pamfletu lícíte, vážení bratři, přímo hororově jak se v minulém funkčním období v ČsOL kradlo, jak byla zanechána obec v troskách, jak prý vše šlo „zugrunt“, neoprávněně se čerpaly dotace, nerozkřadly se statisíce, ale miliony. Rozhodli jste se prý provést audit hospodaření, za roky 2005 – 2007 takže se mají ti rozkrádači a zloději trást. Ba dokonce uvádíte, že jejich obava je důvodem proč prý se vás chtějí zbavit dříve než bude audit hotový. To jsou silné argumenty a my

ne s lítostí konstatovat, že to vše je vlastně pravda. Snad bych jen ještě dodal, že za dřívější éry tj. ed vámi, nedostala ČsOL žádné dotace od nikoho a přesto stačila pokrýt veškeré výdaje a ještě ušetřit peníze pro případnou nouzi, ve kterých se někteří členové ocitli. Dnes jste obec zadlužili a jste nuceni vyzvat členy Republikového výboru, aby přispěli určitými částkami na úhradu nejnnutnějších výdajů. Ano to vše co prezentujete lidem, kteří nejsou dostatečně informováni, ve svém pamfletu je bohužel pravda. Zamlčujete pouze jedinou „maličkost“. Že vlastně kritizujete období, ve kterém jste vy neomezeně vládli. Kdy jste měli ve 13 členném předsednictvu 8 svých členů. Kdy jste zneužili i předsedu ČsOL, který byl dobrým, statečným, čestným člověkem a zasloužilým odbojářem. Kdy jste si ho drželi ve funkci až téměř do jeho skonání a to jen proto, že se svým fyzickým a duševním stavem už nebyl schopen vám čelit. Kdy vám vždy podepsal všechno co jste potřebovali a že jste si ve skutečnosti mohli dělat co jste chtěli. Bude to tedy velice zajímavé až výsledky tohoto auditu, jak doufám, zveřejníte. A doufáme také, že zveřejníte konkrétní jména těchto „zločinců“.

Vyzýváte členy, aby „nepodlehli hrubé manipulaci právě teď, když přicházejí první výsledky vaší práce“. Členové Republikového výboru dostávají hromady papíru. Analýzy, programová prohlášení, dokonce Koncepci rozvoje ČsOL pro 3. tisíciletí (?!), projekty, ze kterých by měla v budoucnosti ČsOL vzkvétat a bohatnout (zatím bychom do nich ovšem museli investovat prostředky ze současnosti) atd. Pokud máte na mysli tyto „první výsledky“, pak musím souhlasit, že to jsou za necelý rok skutečně slušné výsledky a to i přesto, že na tom pracuje sekretářka (či asistentka?) za 25 tisíc měsíčně a dva tajemníci, jejichž výše platů jsou tajné.

Strašíte ve svém pamfletu, že historická skupina armádního sboru chce svou početní převahou ovládat západní odbojáře. Ujišťujeme vás, že nás nerozeštvete. Nám všem je stejně cenný život, který byl za naši (ale i za vaši) svobodu zanechán na východní, či západní frontě. To, že bývalých příslušníků, kteří bojovali na západě je méně, je dané prostě tím, že vstupovali do armády v pokročilejším věku. My z východu si je však vážíme stejně jako oni ze západu si váží nás. Takže vaše snaha je opravdu zbytečným mrháním silami.

Dne 12. března se v sále ČsOL sešlo 96 členů Československé obce legionářské. Jednalo se vesměs o účastníky odboje z druhé světové války (kromě dvou, kteří se tímto od vás distancovali). Jednalo se skutečně převážně o členy HS armádního sboru. Přítomní však byli také zástupci všech ostatních odbojových složek. Na tomto zasedání byl zvolen Koordinační výbor, v němž jsou zastoupeni rovněž příslušníci ostatních bojových složek. Co bude úkolem Koordinačního výboru?

Myslíme, že výše uvedená fakta jasně svědčí o tom, že Sdružení válečných veteránů zcela ignorovalo podmínky, za kterých bylo začleněno do ČsOL. Jejich působení v ČsOL během těch 4 let naši organizaci nejen neposílilo, ale naopak oslabilo. Hlavním úkolem Koordinačního výboru proto bude provést potřebné opatření ke zrušení rozhodnutí o začlenění Sdružení veteránů ČR a opět ho vyčlenit z naší organizace.

Jsmo si dobře vědomí, že náš život není nekonečný. A není nám zdaleka lhostejná otázka zda s našim odchodem nebudou zapomenuti legionáři, kteří vybojovali naši samostatnost a ani, ti, kteří položili své životy za obnovení této samostatnosti v druhé světové válce. Právě proto jsme se však k tomuto kroku rozhodli.

Máme v republice 60 jednot. Jenom 7 jednotám předsedají členové SV (těm za to patří naše díky). Kolik je ostatních, kteří pomáhají jednotám v jejich práci, vědí nejlépe jednoty samy. Československá obec legionářská má dosud přes 1400 žijících členů – účastníků zahraničního odboje z druhé světové války. Má necelých tisíc pozůstalých po prvním i druhém odboji, kteří vstoupili do ČsOL proto, že jsou pyšní na své

y, kteří bojovali za svou vlast a chtějí práci v ČsOL přispět k uchování jejich památku. Máme dále e než tisíc členů, kteří z vlasteneckých citů vstoupili do ČsOL, protože chovají sympatii k legionářům, jakožto lidem, kteří nasazovali své životy, aby jim přinesli svobodu.

Členové ČsOL – odbojáři si váží i příslušníky zahraniční vojenských misí. Konečkonců o tom svědčí i to jakou benevolenci projevili při jednání o jejich začlenění do ČsOL. Nepochybuji o tom, že většina z nich jsou čestní lidé a své vlasti slouží nejen pro hmotné výhody, ale s poctivým úmyslem. Ostatně bych mohl jmenovat příklad bratra Gnojeka Richarda z Jihlavske jednoty. Přišel do jednoty záhy po návratu z UMPROFORu. Předseda byl nemocen a jednota potřebovala pomoc. Bratr Gnojek se ujal jednoty jako jednatel a brzy i jako předseda a tuto funkci vykonává zcela nezištně asi po čtrnácti letech dosud. Věříme, že takových je víc a učiníme vše pro to, abychom i je získali pro vstup do jednot, kde by pomáhali především tam a po ocenění jejich pomoci aby byli navrženi do vyšších funkcí.

Za Kooordinační výbor odbojářů ČsOL

Ing. Alexander Beer
předseda